

Khadija Bilal Qadeers tale om racisme ved Talefest Øst

Taler

Khadija Bilal Qadeer
Elev på Gladsaxe Gymnasium

Dato

21. marts 2025

Sted

Gentofte Hovedbibliotek

- 1 Perker. Fremmed. Paki. Abe.

Det er et eksempel på de ord, jeg har hørt i løbet af min opvækst på grund af mit udseende: min hudfarve. Jeg er en etnisk-pakistansk pige, som bærer tørklæde i Danmark. Et land, hvor jeg er og forbliver minoritet. Det er mig, som er “dem” i deres “os og dem”-retorik. Jeg har altid skilt mig ud, det gør jeg og det vil jeg altid gøre. Jeg kan mærke deres skarpe blik- så skarpt at det kunne skære igennem mig. Deres øjne har et olmt udtryk med en snert af afsky. Jeg tør ikke sige det, men det påvirker mig faktisk. Virkelig meget. Jeg har bygget en facade af de stærkeste murbrokker, så stærk, at intet kan bryde igennem. Bliver der kastet blikke på mig, rystes de af så let som ingenting. Jeg er uovervindelig, er hvad jeg fortæller mig selv. I virkeligheden er jeg rædselsslagen. Deres ord påvirker mig mere, end jeg nogensinde vil indrømme.

- 15 Når jeg tænker tilbage på min barndom, husker jeg det som en god tid. En tid, hvor skærme og AI fyldte mindre, og hvor jeg brugte de fleste timer på at være, hvad jeg var: et barn. Min yndlingstid på året var sommeren, da det betød lange dage på legepladsen, indtil solen gik ned. Jeg har dog altid vidst, at jeg var anderledes. Jeg har altid følt mig anderledes. En af de første oplevelser jeg havde med racisme, skete, da jeg var omkring 8-9 år. Jeg var i svømmehallen med min far, lillebror og lillesøster, og vi stod i gangen på vej til at gå ud, da to børn, på alder med min lillesøster, begyndte at pege fingre ad min far og sige: “ej hvor ser han mærkelig ud, han har sort skæg og er mørk i huden”. Deres bedstefar stod tavst ved siden af dem. Jeg kan tydeligt huske, at jeg søgte efter en form for anger i hans ansigt, en reaktion eller handling, men han forblev tavs. Hans tavshed brød min tillid, og det var desværre ikke sidste gang.

Nogle vil argumentere for, at racisme kun er et personligt problem, noget som

30 man “bare” skal finde sig i. Sådan fungerer det ikke. Racisme påvirker os alle, og
når vi lader fordomme blomstre i vores samfund, undermineres den tillid, som
er fundamentet for samfundet. Dagens Danmark ville ikke kunne fungere, hvis
vi ikke havde tillid til hinanden, det er essentielt. Den er kernen og en af de
vigtigste byggesten i vores system. Dagligt, sætter vi vores lid til hinanden og
35 institutionerne, og dette er med til at skabe et stabilt samfund.

Hvorfor har jeg været tvunget til at høre på ytringer fra mine klassekammerater
om at “alle muslimer er terrorister”, hvorefter jeg henvendte mig til min lærer,
uden at blive mødt med nogen form for medhold?

40

Hvordan løser vi dette problem? Først og fremmest skal vi anerkende, at det
stadig er et problem. Racisme findes overalt, også her. Racisme er når Palæstina
bliver sønderbombet, og vesten vender det blinde øje til, men slet ikke tøver
med at støtte Ukraine, som står i samme situation. Racisme er når Mohammed
45 får et afslag på sin jobansøgning, selvom han har alle de kvalifikationer han skal
have. Racisme er når knivdrabet i Husum, hvor en 14-årig stikker en 15-årig
ihjel, koges ned til indvandrerproblematik af statsministeren, selvom det i
virkeligheden drejer sig om mistrivsel og sociale problemer. Racismen hersker
stadig, og det vil den gøre længe endnu. Det er dog ikke umuligt at tage
50 handling, og det første skridt ville være at åbne op for en dialog. Vi bliver nødt
til at snakke om de svære ting, vi ofte undgår. Vi skal lytte til hinanden og forstå
hinanden, så vi kan bygge broer.

Det skal starte i skolerne, børn skal lære om mangfoldighed fra starten af. Vi skal
55 lære dem at stille spørgsmål, være nysgerrige og være kritiske. Vi skal lære dem at
forskellighed ikke er en byrde, men en styrke. Vi skal lære af hinandens kulturer,
og på den måde kan vi forstå hinandens opførsel. På arbejdspladser kan man
ligeledes lave workshops, som omhandler diversitet og forskelligheder. Det
samme bør vi gøre på gymnasierne og andre ungdomsinstitutioner. Det er ikke
60 nok at tale om problemet, vi skal også handle på det.

Jeg er sikker på, at vi kan skabe forandring. Jeg ved det. På trods af de ting, jeg
har oplevet, er jeg her stadig og for at citere Elton John “I’m still standing better
than I ever did”. Hvis vi tager fat i racismen i dagligdagen, i de små arbitrære
65 interaktioner kan vi langsomt gøre en forskel, da mange bække små gør en stor å.
Vi skal se hinanden i øjnene, og ikke som stereotyper. Det er slut med at feje
problemerne under gulvtæppet. Vi bliver nødt til at se dem i øjnene. Der skal

tages handling, og det skal være nu.

70

Fremtiden afhænger af det.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

75

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale, Talefest

80

Relateret

Amélie Blicher Danielsens tale om engagement i frivillig livet ved Talefest Øst 21. marts 2025

Isabella Dalgaard Andersens tale "Tillid til os selv på nettet" ved Talefest Øst 21. marts 2025

Ludvig Wittrups tale "Demokratiets dommedag?" ved Talefest Øst 21. marts 2025

85

Tenna Johanne Nielsens tale "Det er tid til handling!" ved Talefest Øst 21. marts 2025

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/khadija-bilal-qadeers-tale-om-racisme-ved-talefest-ost>

90

95

100

105